

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.061 van 15 april 1996
in de zaak A. 66.101/X-5881.**

In zake : de v.z.w. DIERENKLINIEK MECHELEN,
gevestigd te MECHELEN,
Koningin Astridlaan 178-180

tegen :

de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de
Orde der Dierenartsen,
gevestigd te GENT,
Casinoplein 24.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 26 oktober 1995 namens de v.z.w. DIERENKLINIEK MECHELEN werd ingediend door haar raadsman K. WILLE, advocaat te Antwerpen, om, eensdeels, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen van 1 september 1995 om een aantal dierenartsen te verzoeken hun medewerking te beëindigen aan de v.z.w. "DIERENKLINIEK MECHELEN" en om, anderdeels, een dwangsom van 10.000.000 fr. te eisen "voor het geval niettemin toch ... tot tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt overgegaan...";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 31 januari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 maart 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. WILLE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij notariële akte van 9 augustus 1979 wordt de v.z.w. "DIERENKLINIEK MECHELEN" opgericht. Luidens artikel 3 van haar statuten heeft die v.z.w. tot doel "in het algemeen het bevorderen van de dierenstand, het medisch verzorgen en behandelen van dieren, en het bereiden en mengen van geneesmiddelen en afleveren van producten ter behandeling van de zieke dieren, alsook de ziekteverzekering voor dieren". Luidens artikel 5 kunnen dierenarsten evenwel geen lid van de vereniging worden.

1.2. In artikel 40 van de Code der Plichtenleer, aangenomen door de Hoge Raad van de Orde der Dierenartsen op 1 juni 1991, is bepaald dat de opening van een dierenkliniek vooraf de goedkeuring moet krijgen van de Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen en dat die Gewestelijke Raad de erkenning kan intrekken indien aan de voorwaarden niet meer voldaan wordt. Eén van de voorwaarden is dat de medische staf van de dierenkliniek uit tenminste twee voltijdse dierenartsen moet bestaan.

1.3. Op 15 april 1994 beslist de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen dat de v.z.w. DIERENKLINIEK MECHELEN, met ingang van die datum, niet langer gerechtigd is de benaming "dierenkliniek" te voeren en dat de beslissing tevens zal betekend worden aan de medewerkende dierenartsen die krachtens artikel 4, 10°, van de Code van de Plichtenleer gehouden zijn hun medewerking aan die instelling te weigeren.

Deze beslissing wordt gemotiveerd door de overwegingen dat aan de v.z.w. DIERENKLINIEK MECHELEN sinds 1 april 1989 geen twee dierenartsen voltijds verbonden zijn geweest en dat die dierenkliniek zich niet houdt aan het algemeen verbod van publiciteit.

1.4. Bij aangetekende brief van 8 juni 1994 wordt namens de verzoekende partij beroep ingesteld tegen deze beslissing van de Nederlandstalige Gewestelijke Raad.

1.5. OP 8 november 1994 wordt de bovenvermelde beslissing van de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van 15 april 1994 vernietigd door de Nederlandstalige Gemengde Raad van Beroep van de Orde der Dierenartsen.

In de vernietigde beslissing wordt gesteld dat de rechten van de verdediging werden miskend doordat in de oproepingsbrief de juiste bedoelingen van de Gewestelijke Raad niet werden vermeld en dat de Orde

onbevoegd is om uitspraak te doen over de fysieke of morele personen die geen lid zijn van de Orde.

1.6. In een brief van 4 september 1995 schrijft de voorzitter van de Nederlandstalige Gewestelijke Raad van de Orde der Dierenartsen aan de dierenartsen K. DE BEUL, L. FEYEN, K. MASSART en G. VANDERSTEGEN hetgeen volgt :

"Uit een recent vooronderzoek, waartoe U allen werd opgeroepen, is gebleken dat de 'DIERENKLINIEK V.Z.W.' met vestiging te 2800 Mechelen, Koningin Astridlaan 178-180, zich niet houdt aan de van kracht zijnde voorschriften van de Code van de Plichtenleer wat de voorwaarden betreft waaraan een inrichting dient te voldoen om de benaming 'dierenkliniek' te mogen voeren.

Daar waar artikel 40, 2° van de zesde herziene uitgave van de Code (juni 1991), dat ingevolge het bepaalde in artikel 76 van de zevende volledig herwerkte uitgave (april 1995) nog van toepassing blijft tot 10 december 1996, vereist dat de medische staf van een dierenkliniek uit tenminste twee voltijdse dierenartsen zal dienen te bestaan (na voor-noemde datum zal dit aantal bij toepassing van artikel 65, 3° van de nieuwe Code dienen opgetrokken tot drie) is te Mechelen geen enkele dierenarts voltijds werkzaam in de dierenkliniek.

De Gewestelijke Raad heeft dan ook in zitting van 1 september 1995 beslist dat U dient verzocht te worden om een einde te stellen aan Uw medewerking aan deze instelling. Gelieve dan ook binnen de tien dagen na ontvangst van huidig schrijven te willen mededelen of U afziet van deze medewerking (eventueel met respekteren van contractuele verplichtingen wat opzegtermijn betreft). In negatief geval of bij gebreke aan antwoord binnen de gestelde termijn, zal U worden gedagvaard wegens inbreuk op artikel 18, 10° van de zevende volledig herwerkte uitgave van de Code van de Plichtenleer, dat de regel van artikel 4, 10° van de vorige uitgave van de Code herneemt en bepaalt dat het de dierenarts verboden is te werken voor of in een instelling die zich niet houdt aan de voorschriften van de Code".

1.7. In september 1995 dienen de dierenartsen K. DE BEUL, L. FEYEN, K. MASSART en G. VANDERSTEGEN hun ontslag in bij de v.z.w. DIERENKLINIEK MECHELEN.

2. Over de procedure.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij het administratief dossier pas op 22 februari 1996 en dus veel te laat heeft ingediend;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij, na de neerlegging van de nota van de verwerende partij, op haar beurt een "nota" heeft ingediend; dat het procedurereglement een dergelijk stuk niet kent, zodat het uit de debatten dient te worden geweerd;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij vier excepties van niet-ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing opwerpt; dat er over deze excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden, vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde

betreft, dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

"Dat indien de executie van de beslissing van 1 september 1995 niet geschorst wordt er voor verzoekster een moeilijk te herstellen nadeel ontstaat :

- enerzijds door de gedwongen ontslaggeving/opzegging tegenover verzoekster die door de bestreden beslissing aan de huidige medewerkers - dierenartsen van verzoekster wordt opgelegd,
- en anderzijds door de onmogelijkmaking voor verzoekster, ingevolge de bestreden beslissing van 1 09 1995, om de ontslagnemende/opzeggende dierenartsen door andere dierenartsen te vervangen, waardoor niets minder dan het bestaan zelf van verzoekster op het spel staat; dat immers de vaste uitgaven & kosten voor verzoekster blijven doorlopen zonder dat daartegenover enige inkomsten staan, onverminderd en onverkort het feitelijk moeilijk herstelbaar verlies van cliënteel en aantasting van de goede naam en faam van verzoekster";

4.2. Overwegende dat de door de Nederlandstalige Gewestelijke Raad aangeschreven dierenartsen hun ontslag reeds hebben ingediend zodat een schorsing van de bestreden beslissing dit nadeel niet meer kan voorkomen; dat de bestreden beslissing niet verhindert dat de verzoekende partij twee of meer dierenartsen voltijds in haar medische staf opneemt; dat de overige ingeroepen nadelen derhalve hypothetisch zijn en afhankelijk van de houding van de verzoekende partij zelf; dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede, cumulatieve voorwaarde vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen;

5. Over de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

5.1. Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing, de verwerping van de vordering tot het opleggen van een dwangsom impliceert,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien april 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

G. BAETEMAN.